

ALKO KALNAS NAUJOSIOS IMPILTIES KAIME (KRETINGOS RAJONAS)

JUOZAS MICKEVIČIUS

DANUTĖS MUKIENĖS nuotraukose – Impilties piliakalnio ir jo apylinkių vaizdai

Impilties piliakalnis. Nuotrauka iš RKIC archyvo. Liudos Silickienės nuotrauka

Seniau Impiltyje ir jos tolimesiose apylinkėse buvo garsus Alkos kalnas. Daug būta padavimų apie šį kalną, įvairių nuotykių apie jį pasakota. Tai buvo perduodama iš kartos į kartą. Daug senolių, kurie tuos padavimus, pasakojimus žinojo, išeidami Anapilin, nusinešdama ir padavimus, pasakas apie Alkos kalną.

Buvo pasakojama, kad Alkos kalne vaidenasi.

Senosios kartos žmonės mėgo, mylėjo, gerbė Alkos kalną ir laikė jį nepaprastu. Nakties metu pro šį kalną daugeliui buvo baugu eiti.

Seniau buvo pasakojama, kad vėlyvu rudens ar pavasario metu Alkupio ir Juodupio pakraščiais galima pamatyti slankiojant šviesos žiburėlius, t. y. žvakeles. Kartais vakarais žvakelės išeidavusios ir vėl sugrįždavusios į Alkos kalną.

Buvo pasakojama ir apie tokį įvykį, kad vieną vėlyvo rudens rytą pro Alkos kalną ėjo drąsus vyras. Jis iki to laiko netikėjo, kad Alkos kanle vaidenasi. Pažvelgė jis į Alkos kalno pietų šlaitą ir pamatė, kad nuo kalno rieda didžiulis rato pavidalo ugnies kamuolys, kurio viduryje, juodame rate, – labai baisus, į išsigimėlį panašus žmogus. Praeivis baisiai išsigando ir visas pamėlynavęs parbėgo į Senosios Impilties kaimą.

Seniau pasakodavo, kad vėlyvais vakarais, sekmdienio dienomis 12 valandą būrys ginkluotų karių išjo-

davo iš Alkos kalno ir nužvangėdavo tolyn. Tai esą matę daugelis praeivių.

1959 m. spalio 27 d. papasakojo Petrė Galdikienė, gyvenusi Impilties kaime (Laukžemės apylinkė).

Užrašė Juozas Mickevičius

Užburti pinigai Alkos kalne

Kitą kartą Impiltyje gyvenę du broliai. Jie rinko pinigus bažnyčiai Alkos kalne statyti. Jie, kad ir kaip stengėsi, bet niekaip negalėjo sutarti, ar užteks surinktų ir savo sutaupytų pinigų statybai. Nesutardami broliai ėmė bartis. Vienas sakė, kad pinigų užteks, o kitas, kad neužteks. Pagaliau broliai sutarė, kad kol bus baigti rinkti pinigai bažnyčiai ir bažnyčia bus pradėta statyti, pinigus paslėps Alkos kalne. Kad pašaliniai žmonės negalėtų iškasti tų pinigų ir jais nepasinaudotų, jie sugalvojo tokį užkeikimą: „Kas pastatys bažnyčią Alkos kalne – po pirmųjų Mišių, atlaikytų šioje bažnyčioje, atras užburtuosius pinigus kalne“.

1959 m. spalio 27 d. papasakojo Leonas Alunderis ir Litvinienė Ona, Liudo. Abu gyveno Impilties kaime (Laukžemės apylinkė, Kretingos rajonas).

Užrašė Juozas Mickevičius

Alkos kalne stovinti mažoji koplytėlė yra labai senai pastatyta. Senoji karta net neprisimena, kada ir kas ją pirmas pastatė. Kai koplytėlė imdavo griūti, toje vietoje pastatydavo naują. Koplytėlėje yra Dievo Motinos statulėlė. Ji medinė, sena, meistras nežinomas. Praeityje vietos gyventojai, susirgę nežais ar kitomis nesunkiomis ligomis, prie Marijos pasižadėdavo, apeidavo apie ją keliais ir pasimelsdavo.

Didžioji koplyčia Alkos kalne pradėta statyti 1920 m., o užbaigta 1930 metais. Ją beveik savo lėšomis pastatė Klemensas Alunderis. Altorių ir statulėles padarė Grūšlaukėje gyvenęs žymus Žemaitijos liaudies menininkas Paulauskas Juozas.

Užrašė Juozas Mickevičius.

Parengtą pagal to paties pavadinimo tekstą, saugomą Žemaičių muziejaus „Alka“ moksliniame archyve (b. 7, s. v. 8)

